

متن کامل بیانات مقام معظم رهبری در دیدار اقشار مختلف مردم - 11 / اسفند / 1378

بسم الله الرحمن الرحيم

از همه‌ی برادران و خواهران تشکر می‌کنم و به یکایک شما عزیزان خوشامد می‌گویم؛ مخصوصاً به کسانی که از راههای دور تشریف آورده‌اند و بالاخص به خانواده‌های معظم شهیدان و جانبازان و آزادگان و ایثارگران. امیدوارم که همه‌ی شما عزیزان و همه‌ی ملت ایران، از تفضلات الهی برخوردار و مشمول تفضلات خاص حضرت بقیةالله نیز باشید.

خدای متعال بر مردم ایران تفضل کرد و این ملت رشید، انتخابات بزرگ و پرشور و همه‌گیری را با موفقیت انجام داد. نکاتی درباره‌ی این حادثه‌ی بسیار خوب و مبارک وجود دارد که همه‌ی مسؤولان کشور و آحاد مردم، با توجه به این نکات باید خدای متعال را شکر کنند و سپاسگزار باشند و بخصوص مسؤولان، از این ملت عظیم و عزیز و مؤمن در عمل تشکر کنند.

یک نکته این است که انتخابات بیست و نهم بهمن امسال، یک حرکت عظیم مردمی برای تثبیت نظام جمهوری اسلامی بود. به کوری چشم آن کسانی که از ورای این مرزها دائماً ملت ایران و نظام جمهوری اسلامی را مورد تهاجم تبلیغاتی خودشان قرار می‌دهند و این نظام را به تهمتهای واهی متهم می‌کنند، مردم در این انتخابات نشان دادند که نظام اسلامی، نظامی مردمی و متکی به آرا و اراده‌ی مردم است و هدایت شونده به وسیله‌ی کسانی است که مردم آنها را قبول دارند. این یک بیعت بزرگ مردمی با نظام اسلامی بود. این انتخابات، دوستان شما را - که قضایای کشور ما را زیر نظر دارند - در سرتاسر عالم خوشحال کرد؛ درعین حال مراکز استکبار و قدرت جهانی - اگرچه به رو نیاورند و در زبان تصدیق نکنند - از این که مردم در بعضی از نقاط کشور، حتی تا بیش از نود درصد در پای صندوقهای رأی حاضر شدند و مجموعاً در کل کشور بیش از شصت و پنج درصد در انتخابات شرکت کردند - که این یک نصاب بالای جهانی است - دستپاچه شدند و به فکر فرو رفتند.

ملت ایران، کار بزرگی کرد. ملت ایران با انتخابات خود نشان داد که به نظام اسلامی و قانون اساسی - که تبلور ارزشهای اسلامی است - وفا دار است؛ نشان داد که اسلام با جانفشانی دارد؛ نشان داد که خون شهیدان را پاس می‌دارد. در هریک از این شهرهای کشور - چه تهران، چه شهرهای بزرگ، چه شهرهای کوچک، چه دورترین نقاط روستایی این کشور - چقدر جوان و نوجوان به میدانهای نبرد با دشمن رفتند و به شهادت رسیدند و خون پاکشان مظلومانه ریخته شد. مردم نشان دادند که این خونها را فراموش نخواهند کرد و به آنها وفا دارند. در درجه‌ی اول، مسؤولان باید این را به عنوان یک هدیه‌ی عظیم به نظام اسلامی تلقی کنند و از آن قدردانی نمایند. قدردانی در زبان هم کافی نیست؛ باید عملاً قدردانی کنند. خود مردم هم باید خدا را شکر کنند که نظامشان، نظام تثبیت شده‌ی مستحکمی است و کشورشان آن طوری که دشمن بخواهد با ایجاد اختلافات بحران بیافریند، نیست. مردم با متانت تمام پای صندوقها رفتند و طبق تشخیص خودشان عمل کردند. من قبل از انتخابات گفتم، الان هم می‌گویم: هرکس که به خاطر تثبیت نظام و به خاطر انجام وظیفه، رأی در صندوق انداخته است و نام هرکسی را که طبق تشخیص او درست بوده، روی آن ورقه نوشته است، پیش خدا مأجور است و امام زمان ارواحنا فدا - که این کشور و این ملت در ید قدرت و قبضه‌ی اوست - مراقب این کشور و این ملت است و به یکایک آحادی که در این کار بزرگ سهیم شدند؛ پای صندوق رأی رفتند، یا مردم را به پای صندوق رفتن تشویق کردند، یا کاری برای این مسأله انجام دادند، اجر خواهد داد و پیش خدای متعال از آنها تشکر خواهد شد.

نکته‌ی دیگر این است که این انتخابات را این ملت با امنیت کامل و آرامش انجام داد. شاید ما خودمان که از اول انقلاب تاکنون بیست و یک انتخابات آرام و همراه با امنیت داشته‌ایم، درست ندانیم که این نعمت چقدر بزرگ است! عزیزان من! بدانید که در خیلی از کشورهای دنیا برای این طور انتخاباتی، پای صندوقهای رأی و در کشمکشهای تبلیغاتی، نزاعها درمی‌گیرد؛ بحرانها ایجاد می‌شود؛ صدمه‌ها وارد می‌گردد و نفوس بریئه‌ای به قتل می‌رسند. این

ملت، ملتی است که در هنگامی که باید شجاعت نشان داد - یعنی در میدانهای نبرد، در مقابل دشمن - شجاعت نشان داده است و آنجا که پای مصالح ملی در میان است، اینطور با امنیت، با آرامش و با متانت این کار بزرگ را به انجام رسانید. مسؤولان باید از این جهت هم از مردم تشکر کنند.

من به شما عرض کنم که دشمنان این آرامش و امنیت ما را نمی‌پسندند. یکی از هدفهای محافل و مراکز تصمیم‌گیری استکبار در سرویسهای جاسوسیشان، ایجاد ناامنی در این کشور است. البته نمی‌گذارند نقشه‌هایشان افشا شود و وقتی نتیجه گرفتند، انسان می‌فهمد؛ همچنان که در تابستان امسال (114) ملاحظه شد که دشمن چگونه درصدد آشوب و بحران‌سازی در کشور بوده است؛ بعد مسؤولان این را فهمیدند و برایشان مسلّم شد. حالا هم یکی از نظامیان مسؤول امریکایی بعد از این انتخابات باشکوه و با عظمت، باز می‌گوید که در دو، سه ماه آینده در ایران بحران و ناامنی خواهد شد! معلوم می‌شود که چیزی در آستین دارند؛ نقشه‌ای در سر دارند؛ ملت عزیز! بیدار و هوشیار باشید. البته این فرد مسؤول نظامی امریکایی، پُرحرفی و بی‌عقلی کرده که این را با این بیان بروز داده است. سیاسیونشان نمی‌گویند و نمی‌گذارند معلوم شود؛ اما مشخص می‌شود که اینها نقشه‌ای دارند. امنیت این ملت، خاری در چشم آنهاست.

اکثریت بزرگی در این کشور، جوانان ما هستند. جوانان در جاهای دیگر دنیا چه می‌کنند؟ شما ببینید در کشورهای اروپایی جوانان چه کار می‌کنند. در امریکا هر چند وقت یک بار خبر از ناامنیهای داخل مجامع مدنی و مردم به گوش می‌رسد؛ روز روشن در مدرسه جوانان را می‌کشند؛ در رستوران آدم می‌کشند؛ در مجلس میهمانی آدم می‌کشند! می‌بینند که در کشور ما این خبرها نیست. اینجا امنیت و آرامش برقرار است؛ اما نمی‌توانند این را تحمل کنند! می‌دانند که ناامنی، پایه‌ی یک نظام را متزلزل می‌کند؛ در آرزوی آن هستند؛ یقیناً هم برایش طرحی می‌کنند؛ اما مردم باید هوشیار باشند. البته دشمنان بدانند که این ملت و مسؤولان کشور، در مقابل بحران‌سازی و آشوب، ساکت نمی‌نشینند. نظام اسلامی برای پاسداری از امنیت مردم و امنیت این جوانان، با قدرت عمل خواهد کرد. گمان نکنند که اجازه داده خواهد شد که در داخل مردم بیایند و این جوانان بی‌گناه و فرزندان این مردم را در معرض تندباد ناامنی بگذارند و نظام اسلامی هم بایستد و تماشا کند؛ مگر چنین چیزی ممکن است؟! اگر دشمنان خیال می‌کنند که با ایجاد ناامنی و تشنج در این کشور خواهند توانست در ارکان این نظام نفوذ کنند، بدانند این آرزو را به گور خواهند برد.

نکته‌ی سوم در باب وظایف ما مسؤولان است. در درجه‌ی اوّل، خود این بنده‌ی حقیر، بعد هم مسؤولان دولتی، نمایندگان مجلس، مسؤولان قضایی و دیگران وظیفه دارند. اقدام مردم باید پاسخ داده شود. برای مردم دو چیز در درجه‌ی اوّل اهمیت است؛ یکی مسائل زندگی آنهاست که برایشان خیلی مهم است، و دوم مسأله‌ی دین و ارزشهای اسلامی در نظر آنهاست. مردم حق هم دارند. طبقات ضعیف و مستضعف مردم گرفتاریهای زیادی دارند. بعضیها باید این بحثهای سیاسی تشنج‌آور را رها کنند و به کارهای اساسی و عملی بپردازند؛ مردم از مسؤولان این انتظار را دارند. مرتب دعوای سیاسی می‌شود. انتخابات بود، تمام شد؛ این اختلافات، این دودستگیها، این به هم پریدنها، این مچ‌گیریهای دروغین و واهی، این بهانه‌سازی این علیه آن و آن علیه این را رها کنند؛ بخصوص مسؤولان - چه نمایندگان مجلس، چه مسؤولان دولتی - این موارد را کنار بگذارند و به کارهای اساسی این کشور و این مردم بپردازند.

ما در داخل کشورمان کم‌گرفتاری نداریم. ریشه‌ی گرفتاریها از دو چیز است: اوّل، از غفلتها و کوتاهیها و تنبلیها و احیاناً بدعمل کردنهای خود ماست؛ در رابطه‌ی با اموال عمومی، در رابطه‌ی با تجمل‌گرایی، در رابطه‌ی با پاسخگویی به مردم در دستگاههای مختلف. ریشه‌ی دوم، دشمنانی هستند که از همین مایه‌ها و زمینه‌ها سوءاستفاده می‌کنند؛ بر این مردم تنگ می‌گیرند؛ تهدید می‌کنند؛ ایجاد اختلاف می‌کنند؛ دو دستگی می‌اندازند؛ محاصره‌ی اقتصادی می‌کنند. مردم، یکپارچه و مؤمنند؛ اگر بزرگان و مسؤولان کشور هم یکپارچه و یک دست باشند، دشمن جرأت نمی‌کند. در این صورت، دیگر هیچ تلاشی علیه این ملت و این کشور به ثمر نمی‌رسد. این اختلافات را رها کنند. بزرگان بایستی کوچکترها را به طریق مستقیم و راه راست بکشانند. آنها اگر اشتباهی می‌کنند، نبایستی آن اشتباه را

برایشان توجیه کنند و خودشان هم دنبال سر آنها راه بیفتند، یا احیاناً آنها را به اشتباه بکشاند. نتیجه‌ی این اختلافات، همین چیزهاست. بعضیها هم همشان این است که بنشینند و ذهن و چشم و دست و قلم و زبان مصرف کنند، برای این که آتش اختلافی بیفروزند و به اسم مسائل خطی و حزبی و گروهی و جناحی، دو دسته را به جان هم بیندازند! این کارها را باید رها کنند.

مردم از مسؤولان توقع بجا دارند. مسؤولان باید به مسائل اقتصادی توجه کنند و به مسأله‌ی گرانی و بیکاری رسیدگی نمایند. اگر مسؤولان دور از غوغاها و جنجالها تلاش لازم را بکنند، به نتایج خوبی خواهند رسید و مشکلات را حل خواهند کرد. اگر هم يك جا مشکلاتی بماند، بیایند صادقانه به مردم بگویند که ما تلاش خودمان را کردیم؛ اما این مشکل فعلاً حل نشده - در آینده حل خواهد شد - مردم از آنها می‌پذیرند. نگرانی آن جاست که به جای پرداختن به مسائل واقعی زندگی مردم، به مسائل سیاسی با نامهای جعلی و گوناگون پردازند و با اختلاف افکنی و متشنج کردن فضای سیاسی کشور، دشمن را خشنود کنند؛ اینها بد است. بنده به همه‌ی کسانی که در هدایت افکار عمومی و ارائه‌ی راه درست نقش دارند، نصیحت می‌کنم که وظیفه‌ی الهی و وظیفه‌ی اسلامی خودشان را بدانند؛ وظیفه‌ی در مقابل این ملت و این کشور را بدانند. پاسخ درست به انتخابات این است.

مسأله‌ی دین مردم هم مهم است. این مردم دیندارند؛ اما يك عده می‌خواهند وانمود کنند که مردم به دین اعتنایی ندارند! نه؛ این طور نیست. این مردم همان مردمی هستند که رژیم پهلوی پنجاه سال تلاش خودش را در دین زدایی در این کشور صرف کرد؛ اما نتوانست. بعد از پنجاه سال، همین مردم برای دین و به نام دین، پشت سر يك مرجع دینی قیام کردند؛ نظام اسلامی را سرپا کردند؛ پرچم اسلام را بلند کردند؛ دنیا را متوجه عترت اسلام کردند و خودشان را در چشم مسلمانان دنیا - بلکه غیرمسلمانان - عزیز کردند. آیا این ملت از دین دست برمی‌دارد؟! خیال می‌کنند که جوانان بی‌دینند! جوانان گاهی از پدرانشان دیندارترند! این تظاهرات عظیمی که به عنوان مسائل مذهبی انجام می‌گیرد، این مجالس عظیم مذهبی، این دعاها، همه نشانه‌ی دینداری جوانان است. در این چند سال اخیر، در شهرهای مختلف، دهها هزار جمعیت - که اغلب آنها جوانند - دعای امام حسین در روز عرفه را خواندند و زارزار اشک ریختند. دلهای این جوانان - دختر و پسر - پاک و روشن است؛ زود و راحت با خدا ارتباط پیدا می‌کنند؛ آیا اینها بی‌دینند! سنت اعتکاف در میان مردم ما نبود؛ اما چند سال است که در ایام اعتکاف، در خیلی از شهرها مساجد عمده پُر از معتکفانی می‌شود که اغلب جوانند. خیر؛ جوانان ما اغلب متدینند و آحاد ملت به دین و ارزشهای دینی پایبندند.

این را همه باید بدانند: مسؤولان باید بدانند؛ نمایندگان مردم باید بدانند؛ کسانی که تازه انتخاب شده‌اند، بدانند؛ مبدا کسی بر اثر اشتباه و بر اثر تبلیغات واهی رادیوهای بیگانه، فهم مردم را عوضی بفهمد و برخلاف عقاید و خواسته‌ها و آرزوهای دینی مردم حرفی بزند؛ آن وقت مردم چون با کسی دست خویشاوندی نداده‌اند، اینها را طرد خواهند کرد. من خدای متعال را صمیمانه سپاسگزارم و آرزو می‌کنم که تفضلات و الطاف و رحمت خودش را بر سر شما مردم عزیز و ملت بزرگ ایران نازل کند. از حضرت بقية الله ارواحنا فدا که دست اقتدار و اراده‌ی او - که پشت سر اراده‌ی خداست - همواره مراقب حال این ملت بوده، به عنوان يك سرباز كوچك، صمیمانه سپاسگزاری و تشکر می‌کنم. از شما آحاد ملت بزرگ که این طور در صحنه‌ها ایستاده‌اید و از عترت این کشور و عترت این ملت و عترت اسلام و مسلمین پاسداری می‌کنید، صمیمانه تشکر می‌کنم و توفیق همه‌ی شما را از خداوند خواستارم.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته

(114) اشاره به حوادث کوی دانشگاه.